

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid Garnettus in Arce. n. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tis certam in urbe sedem non habeo, non sine Catholica rei bene gerenda occasione fore.) Sed coniurati cum iam inde ab anno superiore cuniculum agere aggressi essent irrito conatu, & cryptam dein de seu caueam ædibus Comitiorum subiectam conduxisent, molitionem suam sunt prosecuti eo euentu quod dictum est.

XXXII. Ad *Garnettum* in custodiam reductum frequentes conuenerunt pseudoeuangelij Ministri libidine disceptandi, quibus ille, "Non vacat, Domini mei, vestrae curiositati hoc tempore morem gerere, breue quod mihi vitæ superest latius dabo Deo, & componendo ad suprema animo.) Meminerat quæ olim de *Campiano* sparsæ fuerant calumniæ; nè igitur & sibi vacillantis fidei nota aliqua adfingetur, consultius duxit ab omni privato colloquio abstinere quàm famam hæcenus inuiolatam contendorum mendaciorum Magistris committere lacerandam. Aprilis totus datus est deliberationi quid tandem de eo statueretur; palam enim ex ore Salisburij auditum fuerat, nihil liquidæ probationis allatum fuisse ante colloquium cum *Oldcorno*; cognitionem vero illam fundari in pœnitentiæ Sacramento; quod quanquam ipsi eliminassent, reuerentiam tamen aduersus illud religionemque non eo usque exuerant, vt eius vsum apud Catholicos non probarent, & in vfu silentium multò maximè necessarium non arbitrarentur. Viri etiam grauitas & candor, & apertus in respondendo animus venerationem simul & commiserationem pariebant: Metus denique ne ipsa oris species, & cum modestia copulata dignitas intuentibus suaderet (quod & euenit) nihil atrocitatis, nihil occultæ sæuæque machinationis larere in tam æquabili pectore potuisse, sententiæ executionem retardabat. Vicit tamen ex hac ipsa dignitate petitum argumentum, cum præter notam infamiæ in ordinem Iesuitarum vniuersum ex hoc vno diriuandam (quem plebs magnum Seminaristam, & paruam Papam appellabat) ipse gradus dignitasque suatura erat tantum virum non nisi de crimine teretissimo conuictum ad eum locum fuisse perducendum. Tertius dies Maij Inuentioni Sanctæ Crucis sacer supplicio destinatur. Est ad Sancti Pauli Episcopale templum eiusque Portam occidentalem non modicum spatium præaltis cinctum ædibus, hic amplum pegma extruitur, & in pegmate patibulum, erat etiam à latere truncus in quo à breui suspendio membratim reus discinderetur, & iuxta luculentus ignis ad illa exurenda. Locum à prima luce præoccupauit ingens omnium multitudo, opplevitque aream & fenestras vndique vniuersas; summa erat omnium expectatio. Trahitur *Garnettus* ab arce in crate viminea, vt moris est, defixis plerunque in cælum oculis, manibus subinde sublatis, vel mente vel voce orans. Vbi se à concussione paululum recepisset confirmassetque, consensu theatro, & salutata humaniter circumfusa multitudine, vultu ad modestiam summam atque alacritatem composito, in hanc sententiam (facta loquendi potestate) exorsus est.) "Dies iste sacer est Inuentioni Sanctæ Crucis; cuius sub Crucis præsidio placuit Diuinæ bonitati vt ego in hunc locum deductus huius fluxæ inconstantisque vtriusque Crucis omnes vnâ cum

Quid *Garnettus* in Arce.

Produci-
tur ad sup-
plicium
Eius oratio
ad popu-
lum.

1606. cum vita ipsius causâ deponam. Magnum sanè beneficium, pro quo immensas illi par est vt habeam gratias agamq̃ue. Quis enim dies alius magis mihi optandus fuisset, quàm is in quo mortis & Crucis Christi per Ecclesiam Catholicam vniuersam celeberrima est commemoratio? scitis plerique vestrum quâ de causâ nunc moriar; eâ nimirum quoniam rem in Confessionis Sacramento narratam non detexi; in quo etsi in Deum non peccaui, videor tamen quam plurimis in Regem offendisse, quod certè perquam dolenter fero. Eam tamen scire debetis esse apud nos reuerentiam Sacramenti, vt nulla ratione effici licet quæ in eo accepta sunt scelera, nisi vbi & quando pœnitens ipse licentiam concesserit. In eo vno fortasse potuerim offendisse, quod suspiciones meas aliunde natas silentio presserim, alijs interim rationibus conatus turbulentorû animos sedare & molitiones anteuertere. Fefellit me mea opinio; atq; de hoc silentio veniam rogo.) Cùm vnus quispiam obijceret Catesbeyum extra Confessionē explicuisse mentem suam, & diceret habere se eius rei testem ipsius *Garnetti* Chirographum, "Exhibe Chirographum, inquit *Garnettus*, si mea sit verè scriptura, vtique non negabo; Certus sum tamen te nihil huiusmodi posse producere.) Is inserta in peram manu nihil reperiens, ab astante famulo reposcit; hic domi haberi ait. "Sane, inquit *Garnettus*, neque hic neque domi habes. Procul fui semper ab omni huiusmodi cogitatione, vt in se mala, & ab rectè institutis Catholicis moribus aliena, hortorq̃ue omnes vt ab huiusmodi turbulentis machinationibus abstineant, discantq̃ue in patientia possidere animas. Rogatus an quidquam aliud haberet dicendum? "Hoc tantum, inquit, vt mecum & pro me orent omnes Catholici.

XXXIII. Ab ora theatri ductus ad pedem scalæ quæ nitebatur patibulo; cùm peteretur an existimaret se iuste damnatum? Respondit, "In eo non iuste quod quasi conscius cuniculorum & pulueris sub ædibus Comitiorum repositi; nam de ea re nihil rescui nisi eo loco & modo quo enuntiare non potui. Si verò de suspitione mea, quam dixi, nemini patefacta quæstio sit, vni cuiusque iudicio permitto vt sentiat quod visum fuerit. Exutus vestibus vique ad indusium (quod ad talos vique erat consutum) paulum nixus genibus tacitus orauit, tum conscensis gradibus "Benedicat vobis omnibus Deus faciatq̃ue Romano-Catholicos; alijs enim nos patet ad Cœlum aditus. Deus Dominus noster Regi, Regina, Principi, omnique Concilio benedicat. Quod cum initio examinaret, non egi aperte cum Proceribus deputatis ea ratio fuit, quod vinculo Sacramenti prohiberet; quando verò comperi ab subauleantibus rem prolatam in medium, satius existimaui rem vt erat fateri quàm silentio meo ansam dare suspicionibus & sermonibus; prona enim sunt hominum ingenia ad deteriora semper suspicanda & proferenda; nè etiam Charissimo Fratri meo *Tesimondo* aliquid de fama decederet, cùm existimaretur plus se immiscuisse huic facinori quàm reuera se imilcuit. Quæ autem demum dixi, de eius licentia dixi. Quod reliquum est, Morior Catholicus. *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum. Hoc signum Crucis eris in cælo*

Eius vltima verba.